

Agencja Rezerw Materiałowych

Prezes

Warszawa, dn. stycznia 2018 r.

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI –1/II/18

**w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty
zapasowej**

Na podstawie art. 10 ust. 1 i ust. 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2168), zwanej dalej „u.s.d.g.” w związku z art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1210, z późn.zm.), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko G przedstawione we wniosku z dnia 13 grudnia 2017 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 13 grudnia 2017 r. o wydanie interpretacji przepisów prawa – **jest prawidłowe**

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 13 grudnia 2017 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 13 grudnia 2017 r., G - zwana dalej „Wnioskodawcą”, zwróciła się o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów dotyczących obowiązku zapłaty opłaty zapasowej w zakresie przedstawionego stanu faktycznego.

W dniu 13 grudnia 2017 r. Wnioskodawca uiścił kwotę 40 zł tytułem „Opłata za wydanie pisemnej interpretacji indywidualnej dotyczącej opłaty zapasowej na podstawie art.10 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swob”.

Agencja Rezerw Materiałowych
00–844 Warszawa, ul. Grzybowska 45
tel. 22 36 09 100, fax 22 36 09 101
kancelaria@arm.gov.pl, www.arm.gov.pl

We wniosku Wnioskodawca przedstawił opis następującego zdarzenia przyszłego jak niżej:

„G jest podmiotem gospodarczym specjalizującym się w zagospodarowywaniu i odzysku zmieszanych odpadów opakowaniowych z grupy poliolefin (PP, PE, PS) i w przyszłości przetwarzaniu ich w posiadanej instalacji na frakcje węglowodorowe. Uzyskane w wyniku przetwarzania odpadów frakcje węglowodorowe, w zależności od potrzeb rynku i zobowiązań umownych, będą mogły być wykorzystane jako surowce chemiczne oraz wyroby energetyczne dla wszystkich gałęzi przemysłu i do produkcji energii elektrycznej.

W wyniku procesów technologicznych wytwarzane mają być produkty m.in. o kodach CN 2710 12 25 benzyny przemysłowe; 2710 19 29 - średnie oleje i 2710 19 85 - parafiny.

Nasze zapytanie dotyczy zdarzenia przyszłego - czy dokonanie czynności wytwarzania wyrobów powstających w wyniku przetwarzania zmieszanych odpadów opakowaniowych z grupy poliolefin (PP, PE, PS) i przetwarzaniu ich w posiadanej instalacji na frakcje węglowodorowe o kodach CN 2710 12 25 (benzyny przemysłowe); 2710 19 29 (średnie oleje) i 2710 19 85 (parafiny) - skutkuje powstaniem obowiązków wskazanych w ustawie o zapasach, w tym w szczególności obowiązkiem rozliczenia tzw. opłaty zapasowej. Jedynym surowcem do wytworzenia przedmiotowych produktów są odpady.

Minister Gospodarki określił na podstawie art. 3 ust. 5 „ustawy o zapasach”, w drodze rozporządzenia z dnia 08.12.2014 w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowe (Dz. U. z dnia 16.12.2014 poz.1806), szczegółowy wykaz:

1. surowców oraz produktów naftowych uwzględnianych podczas ustalania ilości zapasów interwencyjnych,
2. surowców oraz paliw, w których tworzy się zapasy interwencyjne, w podziale na kategorie (grupy), uwzględniając możliwość zamienne go utrzymywania zapasów tych paliw w ramach danej kategorii,

3. paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej
- biorąc pod uwagę obowiązującą klasyfikację Nomenklatury Scalonej (kody CN) według załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2658 /87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. L 256 z 07.09.1987, str. 1), strukturę zużycia paliw na rynku krajowym oraz zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej.

Kody CN 2710 12 25, 2710 19 29 i 2710 19 85 - uzyskiwanych w przyszłości przez nas produktów zostały wyszczególnione w powyższym rozporządzeniu. Biorąc pod uwagę zapis § 3 rozporządzenia producenci i handlowcy, obliczając wymaganą ilość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, uwzględniają surowce i produkty naftowe określone m.in. kodami CN 2710 12 25, 2710 19 29.

Kod 2710 19 85 określający parafinę nie został wymieniony jako ten, od którego należy ustalać opłatę zapasową i obowiązkowe zapasy.

Kod CN 2710 12 25 w rozporządzeniu został określony jako benzyny silnikowe, a kod 2710 19 29 jako lekkie oleje opałowe.

Z art. 2 pkt 2 lit. g ustawy o zapasach w związku z treścią załącznika B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyk energii (Dz.Urz. EU L 304 z 14.11.2008r. str. 1 z późn. zm.) wynika, iż benzyny silnikowe składają się z mieszanki lekkich węglowodorów destylujących w przedziale od 35°C do 215°C. Wykorzystywane są jako paliwo do silników o zapłonie iskrowym w pojazdach lądowych. Benzyna silnikowa może zawierać dodatki, utleniacze i środki zwiększające liczbę oktanową, w tym związki ołowiu, jak TEL i TML. Obejmuje domieszki do benzyny silnikowej (z wyjątkiem dodatków/ utleniaczy), jak np. alkilaty, izomerat, reformat, krakowana benzyna przeznaczona do komponowania benzyny silnikowej. Z definicji poszczególnych produktów naftowych w tym paliw, zawartych w ustawie o zapasach wynika, iż decydujące dla uznania danego produktu naftowego za konkretne paliwo w rozumieniu tej ustawy jest spełnienie przez ten produkt warunków określonych w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia nr 1099/2008.

Nasz produkt o kodzie CN 2710 12 25 posiada parametry jakościowe charakterystyczne dla grupy związków wykorzystywanych jako benzyny przemysłowe.

We frakcji tej zawarte są niskowrzące składniki, których temperatura wrzenia wynosi około 25 ° C. Jest więc poniżej wyznaczonej dla benzyn silnikowych granicy (35 ° C), co może powodować powstawanie korka parowego w układzie paliwowym. Ponadto w tej frakcji są rozpuszczone niewielkie ilości substancji polimeryzujących. Powstające żywice mogą uszkodzić silniki benzynowe. Ponadto nasz produkt nie zawiera żadnych dodatków uszlachetniających. Wszystkie te cechy dyskwalifikują możliwość zastosowania naszego produktu w nowoczesnych silnikach benzynowych. Nie jest więc benzyną silnikową i nie należy od niego ustalać opłaty zapasowej i obowiązkowych zapasów.

Poza tym w art. 2 pkt. 3 „ustawy o zapasach” **paliwami** określono produkty naftowe określone w art. 2 pkt. 2 lit. f-n „ustawy o zapasach” tj.: gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe, lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe, ciężkie oleje opałowe, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość - określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

Według nas zatem produkowane przez nas wyroby energetyczne oznaczone kodami 2710 12 25 i 2710 19 85 w myśl art. 2 pkt. 3 „ustawy o zapasach” nie są paliwami.

Dodatkowo wskazać należy, że Ustawodawca określił w art. 2 pkt. 8 „ustawy o zapasach” definicję produkcji paliw jako wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich.

Naszym surowcem do produkcji wyrobów energetycznych są odpady, w wyniku procesu odzysku odpadów przetwarzanych w instalacjach technologicznych na frakcje węglowodorowe, nie mieścimy się zatem w pojęciu definicji produkcji paliw określonych ustawowo.

W przypadku wytwarzania przez naszą firmę produktów:
stanowiących frakcje lekkie specjalne ropy naftowej: jak benzyna przemysłowa oznaczona kodem CN 2710 12 25;
stanowiących frakcje średnie ropy naftowej, jak olej średni oznaczony kodem CN 2710 19 29;
stanowiących frakcje ciężkie ropy naftowej: jak parafina ciekła, oznaczonych kodem CN 2710 19 85,
nie jest w myśl „ustawy o zapasach” produkcją paliw.

Ponadto powyższe wyroby mogą być przeznaczone do szeregu różnorodnych zastosowań, jak np. m .in.:

- jako środek czyszczący;
- jako produkt odtłuszczający - czyszczący;
- jako ciecz dielektryczna, chłodziwo do elektrodrażarek;
- jako płyn do czyszczenia i mycia zabrudzonych detali części mechanicznych;
- jako surowiec do produkcji farb i lakierów;
- jako surowiec olejków do świec;
- do produkcji pasty polerskiej;
- do produkcji preparatów antyadhezyjnych, emulsji mineralnych;
- do produkcji preparatu do czyszczenia i konserwacji mebli;
- do produkcji rozpuszczalników i rozcieńczalników;
- do produkcji środków czyszczących;
- do produkcji tynków;
- do produkcji produktów budowlanych;
- do rozpuszczania wosku;
- do diagnostyki przepływomierzy oraz pomp przy ich legalizacji;
- jako dodatek do oleju w celu smarowania tarczy wirnika;
- do mycia podzespołów taboru kolejowego;
- jako preparat antyadhezyjny;
- do produkcji kosmetyków;
- do produkcji kosmetyków samochodowych;
- do produkcji płynów odtłuszczających;
- do produkcji płynu myjąco - płuczącego;

- jako środek owadobójczy;
- - jako środek do produkcji aerozoli

Wobec przedstawionego powyżej stanu, według nas brak jest podstaw do konieczności tworzenia przez nas zapasów obowiązkowych, a tym samym wyliczenia opłaty zapasowej na produkowanych przez nas w przyszłości wyrobach o kodach: CN 2710 12 25 - benzyny przemysłowe; 2710 19 29 - średnie oleje i 2710 19 85 - parafiny.

Obowiązek bowiem tworzenia zapasów produktów naftowych według „ustawy o zapasach” ciąży m.in. na producencie paliw. Producent został zdefiniowany natomiast jako przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecającego taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów.

W myśl tego stwierdzenia - wynikającego bezpośrednio z ustawy - nie jesteśmy producentami paliw, gdyż produkowane przez nas w przyszłości w wyniku przetwarzania odpadów wyroby nie spełniają definicji produkcji paliw, a niektóre z nich nie spełniają również definicji paliw w ujęciu „ustawy o zapasach”.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego zdarzenia przyszłego uznano za prawidłowe.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 – 3 oraz ust. 4 ustawy o zapasach, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

- 1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;
- 2) agencyjne ropy naftowej i paliw, tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych.

Przepis art. 21b ust. 12 ustawy o zapasach nakłada na producentów i handlowców obowiązek wpłacania opłaty zapasowej w terminie do ostatniego dnia miesiąca

następującego po miesiącu, w którym nastąpiła produkcja lub przywóz paliw, na rachunek Funduszu, o którym mowa w art. 28 a.

W myśl art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach producentem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów. Stosownie do art. 2 pkt 8 ustawy o zapasach, przez pojęcie produkcji paliw rozumie się wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich.

Przepis art. 2 pkt 19a ustawy o zapasach konstytuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw. Z kolei przywozem jest, zgodnie z art. 2 pkt 14 ustawy o zapasach, sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzspółnotowym w myśl przepisu art. 2 pkt 9 ustawy o zapasach jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem art. 2 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Przez pojęcie paliw, na podstawie art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach, należy rozumieć produkty naftowe określone w art. 2 pkt 2 lit. f-n, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Produkty naftowe wymienione w art. 2 pkt 2 lit. f-n, to, odpowiednio, gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe, lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe, ciężkie oleje opałowe, określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

Przepis art. 3 ust. 5 ustawy o zapasach stanowi natomiast, iż minister właściwy do spraw **gospodarki** określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz:

1. surowców oraz produktów naftowych uwzględnianych podczas ustalania ilości zapasów interwencyjnych,
  2. surowców oraz paliw, w których tworzy się zapasy interwencyjne, w podziale na kategorie (grupy), uwzględniając możliwość zamiennego utrzymywania zapasów tych paliw w ramach danej kategorii,
  3. paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej
- biorąc pod uwagę obowiązującą klasyfikację Nomenklatury Scalonej (kody CN) według załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. L 256 t 07.09.1987, str. 1), strukturę zużycia paliw na rynku krajowym oraz zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej.

Na podstawie powyższego upoważnienia dnia 8 grudnia 2014 r. zostało wydane rozporządzenie Ministra Gospodarki w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1806).

Zgodnie z treścią przepisu § 6 powyższego rozporządzenia Ministra Gospodarki podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej stanowi między innymi paliwo oznaczone kodem CN 2710 12 25.

Ażeby powstał obowiązek zapłaty opłaty zapasowej musi zaistnieć jedno ze zdarzeń opisanych w ustawie o zapasach dotyczących przywozu. Mianowicie musi nastąpić nabycie wewnątrzwspólnotowe lub import przez przedsiębiorcę, który tym samym, dokonując jednej z powyższych czynności uzyskuje status handlowca. W systemie zapasów interwencyjnych ropy naftowej lub paliw pierwszą czynnością, która rodzi obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej jest przemieszczenie wyrobu podlegającego opłacie zapasowej z terytorium państwa członkowskiego UE na terytorium RP. Podobnie rzecz się ma w przypadku importu, gdzie obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej powstaje z chwilą dokonania importu paliw poprzez przywóz wyrobów akcyzowych z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju.

Natomiast obowiązek zapłaty opłaty zapasowej w przypadku produkcji paliw, zdarzeniem wywołującym powstanie obowiązku uiszczenia jest wyprodukowanie paliwa. W zakres definicji producenta, o której mowa w art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach nie wchodzi usługowa produkcja paliw na rzecz innych podmiotów.

Należy podkreślić, że przedmiotem opłaty nie są paliwa lecz działalności w zakresie produkcji paliw lub przywozu paliw. Opłata zapasowa jedynie obciąża podmioty, które wykonują działalność gospodarczą obejmującą przywóz paliw lub produkcję paliw w rozumieniu ustawy o zapasach, a jej wysokość zależy od zakresu tej działalności.

Przenosząc wyżej wskazane przepisy na opis stanu faktycznego oraz odnosząc się do stanowiska Wnioskodawcy zawartego w uzasadnieniu przedmiotowego wniosku należy stwierdzić, że Wnioskodawca nie prowadzi działalności w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw nie będzie więc posiadał statusu handlowca w rozumieniu art. 2 pkt 19a ustawy o zapasach.

Wnioskodawca zamierza prowadzić działalność związaną z wytwarzaniem wyrobów powstających w wyniku przetwarzania zmieszanych odpadów opakowaniowych z grupy poliolefin (PP, PE, PS) i przetwarzaniu ich w posiadanej instalacji na frakcje węglowodorowe o kodach CN 2710 12 25 (benzyny przemysłowe); 2710 19 29 (średnie oleje) i 2710 19 85 (parafiny). Przedmiotowe odpady opakowaniowe z grupy poliolefin (PP, PE, PS) stanowią jedyny surowiec wykorzystywany do wytworzenia przedmiotowych produktów.

Art. 2 pkt 8 ustawy o zapasach, wprowadza zamknięty katalog surowców i produktów, wykorzystanie których w procesie przerobu celem wytworzenia paliw stanowi produkcję w rozumieniu ustawy. Katalog ten obejmuje: ropę naftową, kondensat gazu ziemnego (NGL), półprodukty rafineryjne i inne węglowodory.

Art. 2 pkt 2 ustawy o zapasach definiując produkty naftowe odsyła do rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. L 256 t 07.09.1987, str. 1). Zgodnie z ww. rozporządzeniem:

1. Ropa naftowa to olej mineralny pochodzenia organicznego, w skład którego wchodzi mieszaniny węglowodorów oraz związane z nimi zanieczyszczenia, np.

siarka. W normalnej temperaturze i ciśnieniu ropa naftowa występuje w stanie ciekłym, a jej właściwości fizyczne (gęstość, lepkość itp.) są w wysokim stopniu zmienne. Kategoria ta obejmuje skropliny odzyskiwanego gazu »mokrego« lub »suchego«, w przypadkach, kiedy zostały one domieszane do ropy naftowej wydobywanej w celach komercyjnych.

2. Kondensat gazu ziemnego (NGL) to płynne lub skroplone węglowodory odzyskane z gazu ziemnego w instalacjach oddzielania lub zakładach przetwórstwa gazu. Do NGL należą etan, propan, butan (normalny i izobutan), pentan (oraz izopentan) oraz pentany plus (czasem określane jako naturalna gazolina).
3. Półprodukty rafineryjne to przetworzone oleje przeznaczone do dalszego przetwarzania (np. olej opałowy z pierwszej destylacji lub próżniowy olej napędowy) z wyjątkiem mieszania. Dalsze przetwarzanie tych półproduktów prowadzi do powstania jednego lub większej ilości składników lub produktów gotowych. Definicja ta obejmuje również zwroty z przemysłu petrochemicznego do przemysłu rafineryjnego (np. benzyna pirolityczna, frakcje C4, frakcje oleju napędowego i oleju opałowego).
4. Inne węglowodory to syntetyczna ropa naftowa z piasków bitumicznych, olej łupkowy itp., płyny pochodzące z upłynniania węgla, płynne produkty przetwarzania gazu ziemnego w benzynę, wodór i oleje emulgowane (np. Orimulsion); z wyłączeniem łupków bitumicznych; obejmuje olej łupkowy (produkt wtórny).

Zmieszane odpady opakowań z grupy poliolefin (PP, PE, PS) nie mieszczą się w katalogu surowców i produktów, wykorzystanie których w procesie przerobu, celem wytworzenia paliw, stanowi produkcję w rozumieniu ustawy. Powyższy proces nie stanowi więc produkcji w rozumieniu ustawy o zapasach. W związku z powyższym, w ocenie Prezesa ARM, Wnioskodawca prowadząc, opisaną we wniosku działalność, nie wypełnia definicji producenta w rozumieniu Art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach.

Art. 21b ust 1 określa, że jedynie producenci i handlowcy zobowiązani są do uiszczania opłaty zapasowej. Z opisanego stanu faktycznego wynika, że działalność prowadzona przez Wnioskodawcę nie będzie stanowić przywozu lub produkcji paliw. Wnioskodawca nie będzie więc miał statusu producenta lub handlowca i jego działalność nie będzie obciążona obowiązkiem uiszczenia opłaty zapasowej o której mowa w Art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 u.s.d.g. przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu administracji publicznej lub państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenie społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie.

Zgodnie z kolei z przepisem art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077) do danin publicznych zalicza się podatki, składki, opłaty, wpłaty z zysku przedsiębiorstw państwowych i jednoosobowych spółek Skarbu Państwa, a także inne świadczenia pieniężne, których obowiązek ponoszenia na rzecz państwa, jednostek samorządu terytorialnego, państwowych funduszy celowych oraz innych jednostek sektora finansów publicznych wynika z odrębnych ustaw.

Z powyższego zatem wynika, że przedmiotem interpretacji indywidualnej, o której mowa w art. 10 ust. 1 u.s.d.g. mogą być sprawy, które odnoszą się do zakresu i zastosowania wyłącznie przepisów, z których wynika obowiązek dokonania przez przedsiębiorcę świadczenia pieniężnego o charakterze publicznoprawnym, innego niż podatek (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 2 grudnia 2011 r., sygn. akt VII SA/Wa 1644/11). Przepis ten zatem nie obejmuje swym zakresem interpretacji indywidualnych innych przepisów, z których wynikają obowiązki o charakterze niepieniężnym. Obowiązek o charakterze pieniężnym należy rozumieć w ten sposób, że podmiot jest zobowiązany do uiszczenia oznaczonej sumy pieniężnej. Z kolei niepieniężnym obowiązkiem będzie wtedy, gdy podmiot zobowiązany jest do dokonania określonych czynności faktycznych.

W związku z powyższym wniosek Spółki w części, w której wprost dotyczy zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których z kolei wynika obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, pozostaje poza zakresem interpretacji, o której mowa w art. 10 ust. 1 u.s.d.g., albowiem obowiązek ten nie ma charakteru pieniężnego.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Interpretacja dotyczy zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Nadmienia się, że niniejsza interpretacja traci ważność w przypadku zmiany któregokolwiek z elementów przedstawionego zdarzenia przyszłego lub zmiany stanu prawnego.

Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie

do Ministra Energii, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych – 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.

.....

Wykonano w 3 egz.

Egz. Nr 1 – adresat (ZPO+KPA);

Egz. Nr 2 – BPI;

Egz. Nr 3 – a/a.